

att denna fond, — intill dess att den, enligt Riksdagens bestämelse, skall användas — stannar under Riksbankens vård och förkofras der genom räntans läggande till kapitalet;

att den återstående hälften af nyssnämnda vinstmedel i Riksbanken bibehålles, för att, då fullmäktige finna sådant lämpligen kunna ske, begagnas till inköp af goda statspapper i utländskt mynt, hvilka vid behof kunna användas för att stärka Riksbankens metalliska kassa.

Om remiss af denna motion till Banko-Utskottet får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 18 Januari 1878.

R. Klinckowström.

N:o 3.

Af Grefve **Lewenhaupt, Claës Magaus**: *Om beviljande af ett anslag å 2,500 kronor under innevarande år åt Lektorn vid Kongl. Skogsinstitutet A. E. Holmgren för naturvetenskapliga forskningar.*

För hvar och en, som väl vårdar sitt landtbruk, sin skog och sin trädgård och som med öppen blick följer utvecklingen hos de olika växtslag, hvilka utgöra föremål för hans omsorger, bör det vara en känd sak, att djurverlden genom sitt inflytande icke sällan åstadkommer förödelse, så stora, att de beräknade frukterna af ett mödosamt kulturarbete derigenom kunna snart sagdt tillintetgöras, eller åtminstone i betydligare mån inskränkas. Bland alla djurslag, som i detta hänseende tillfoga oss skada, intaga

insekterna otvifvelaktigt det främsta rummet, fastän de i följd af sin ringa kroppsstorlek, och sin ofta undångömda tillvaro sällan varseblifvas, förr än de förödelse, hvilka de emellanåt anställa, taga uppmärksamheten i anspråk; säkert är att de städse kunna betraktas såsom landtmannens värsta fiender, och det är just af denna anledning, som jag anser en noga kännedom om dessa smådjurs lefnadsvanor vara af största betydelse för dem, som sysselsätta sig med växtodling; ty det må väl vara visst, att ingen med hopp om framgång är i stånd att någonsin kunna bota ett ondt, hvars natur han ej känner.

I flera andra länder har man icke lemnat denna sak obeaktad, utan derstädes enkom anställt skickliga personer, som få egna nödig tid åt studiet af de djur, som utöfva ett skadligt inflytande på skogarne och de odlade växterna i allmänhet, och många viktiga rön hafva derigenom också kommit det allmänna till stor nytta. Hos oss deremot har man icke fäst något synnerligt afseende vid denna angelägenhet, ehuru väl man långt ifrån saknat anledningar dertill.

Då det, såsom jag antager, för de flesta af Riksdagens ledamöter redan är bekant, att Lektorn i naturvetenskaperna vid Kongl. Skogsinstitutet A. E. Holmgren, vid sidan af sina omfattande, rent vetenskapliga arbeten, under en lång följd af år, egnat sin från tjenstgöring vid nämnda institut lediga tid, åt studiet af de djurarter, som i nyttigt eller skadligt hänseende ingripa i våra ekonomiska förhållanden, och då Lektor Holmgren härutinnan visat sig ega den mognad i kunskaper, den iakttagelseförmåga, som dervid höfves, och den reda och klarhet i framställningssättet, som göra hans skrifter populära och lärorika; så vågar jag vördsamt föreslå, att, då Lektor A. E. Holmgren, då han är den klenast affönade af Kongl. Skogsinstitutets lektorer och icke eger någon enskild förmögenhet, måtte komma i åtnjutande af ett tillräckligt årsanslag, att under innevarande år utgå, hvarigenom han till ovärderligt gagn för landtbruket och skogshushållningen kunde blifva satt i tillfälle att få egna sommarmånaderna uteslutande åt studiet af trädslagens och de mindre kulturväxternas fiender ibland djuren.

Utom en mängd större och mindre rent vetenskapliga och populära zoologiska arbeten, har Lektor Holmgren utgifvit äfven ett botaniskt, om våra trädslags vinterdräkter, samt ett annat, om jordmån och klimatet, båda med tillämpning på skogshushållningen, och slutligen torde jag äfven få nämna, att Lektor Holmgren utarbetat ett bihang till Kongl. Maj:ts nådiga jagtstadga, samt en för ungdomen afsedd brochyr, om konstgjorda fågelbon och dessas innebyggare; jag har här velat nämna detta, endast derföre, att denna mångsidighet i Lektor Holmgrens naturvetenskapliga forskningar, enligt mitt förmenande, måste i ej ringa mån bidraga till en klarare uppfattning och en deraf följande bestämdare tydning af många företeelser uti in-

sekternas lif, hvilka i annat fall ett blott och bart ensidigt studium af det-samma möjligen skulle lemnat alldeles oförklarade.

Genom vidsträcktare resor i Sveriges flesta landskap, har Lektor Holmgren gjort sig väl förtrogen med våra naturförhållanden, och genom resor äfven i andra länder, såsom Norge, Danmark, Tyskland, Belgien och Frankrike, har han dessutom förskaffat sig kännedom och bekantskaper, med hvilka han står i korrespondens, om de åtgärder, hvilka i dessa länder blifvit och blifva vidtagna i och för insekternas afvärjande.

På grund af hvad jag nu anfört, och på det att Lektor A. E. Holmgren icke för sin utkomstss skull måtte finna sig nödsakad att rent af öfvergifva sin af mig nu antydda, i högsta grad gagnande verksamhet, så får jag värdsamt föreslå:

att Riksdagen måtte åt Lektorn i naturvetenskaperna vid Kongl. Skogsinstitutet Herr Aug. Emil Holmgren, bevilja ett års anslag för år 1878 af 2,500 kronor jemte fribiljett i andra klassen å statens jernvägar under sommarmånaderna, eller den tid han från Kongl. Skogsinstitutet har tjänstledighet, för att dymedelst sätta honom i tillfälle att under hans från tjänstgöring vid Skogsinstitutet lediga tid, genom resor och vistelser i olika delar af vårt land kunna egna noggranna och omfattande studier åt insekterna, samt åt dessas jemte andra skadedjurs inflytande på trädslagen, och de mindre kulturväxterna och att anställa försök i och för de ifrågasvarande skadedjurens utrotande, med åliggande för Lektor Holmgren, att, i händelse Riksdagen, som jag vågar hoppas, beviljar detta allmänt nyttiga anslag, till Kongl. Landbruksakademien och till Kongl. Skogsstyrelsen afgifva redogörelse för resultaten af sina forskningar och iakttagelser, hvarifrån de sedan till allmänhetens nytta kunna spridas.

Stockholm den 21 Januari 1878.

Claës M. Lewenhaupt.